

Valtion maksuperusteasetus 6.3.1992/211

Valtiovarainministerin esittelystä säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/92) 12 §:n nojalla:

Suoritteen omakustannusarvo

1 §.

Suoritteen omakustannusarvoon eli suoritteen tuottamisesta aiheutuneisiin kokonaiskustannuksiin luetaan suoritteen tuottamisesta aiheutuvien erilliskustannusten lisäksi suoritteen tuottamisen aiheuttama osuus hallinto-, toimitila- ja pääomakustannuksista sekä muista valtion viranomaisten yhteiskustannuksista. Mikäli suoritteen tuottamiseen osallistuu myös muita valtion viranomaisia, luetaan myös näille aiheutuvat edellä mainitut kustannukset suoritteen tuottamisesta aiheutuviin kokonaiskustannuksiin.

Suoritteen omakustannusarvon laskemisesta voi valtiokonttori antaa tarkempia ohjeita.

Julkisoikeudellisten suoritteiden maksujen perintä

2 §.

Maksut on perittävä suoritteen tilauksen yhteydessä, suoritetta luovutettaessa tai välittömästi suoritteen tuottamisen jälkeen tapahtuvana laskutuksena.

3 §.

Maksu on suoritettava 14 päivän kuluessa siitä, kun lasku on toimitettu suoritteen tilaajalle tai suoritteen vastaanottajalle. Postitse lähetetty lasku katsotaan toimitetuksi tilaajalle tai vastaanottajalle seitsämäntenä päivänä sen jälkeen, kun lasku on annettu postin kuljetettavaksi.

Kun kysymyksessä on maksun periminen ulkomailta, tulee maksu vaatia suoritettavaksi olosuhteet huomioon ottaen mahdollisimman pian laskun toimittamisen jälkeen.

Jollei valtiolle perittävää maksua suoriteta viimeistään eräpäivänä, on viranomaisen ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin maksun saamiseksi. Maksamattomalle määrälle peritään vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan. Viivästyskoron sijasta viranomainen voi periä 5 euron suuruisen viivästysmaksun, jos viivästyskoron määrä jää tätä pienemmäksi. (12.12.2001/1254)

4 §.

Valtion viranomaisen on maksun perinnässä otettava huomioon perimisestä valtiolle aiheutuvat kustannukset ja perimisen todennäköinen onnistuminen. Viranomainen voi tarvittaessa valtion kokonaisuuteen huomioon ottaen luopua vähäisen maksun perimisestä.

5 §.

Viranomainen voi myöntää maksuaikaa. Maksuaikaa ei yleensä tule myöntää yli vuodeksi. Maksuajasta ja sen ehdoista on sovittava kirjallisesti. Maksuajalta peritään vuotuista korkolain 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaista korkoa lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä. (24.5.1995/818)

Viranomainen voi edellyttää maksun suorittamista osittain tai kokonaan ennakoon taikka vaatia vakuutta. Vakuus voidaan edellyttää myös silloin, kun viranomainen antaa maksuaikaa. Vakuudeksi saadaan pääsääntöisesti hyväksyä vain rahatalletus taikka raha- tai vakuutuslaitoksen antama omavelkainen takaus.

Erinäisiä säännöksiä

6 §.

Sen lisäksi mitä valtion maksuperustelain (150/92) 11 §:n 2 momentissa säädetään, noudatetaan lain 7 §:ssä tarkoitettujen suoritteiden saatavien perinnässä korkolakia (633/82).

7 §.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1992.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.